

Nyt fra den armenske kirke i Libanon – store økonomiske udfordringer

Præst Hrayr Cholakian i hvid skjorte fortæller om den armenske kirke i Libanon til danske besøgende

Vi vasker hænder og spritter hænder. Vi går så vidt muligt i en stor bue uden om andre mennesker. For måske smitter de. Måske smitter jeg. Vi savner familie og venner. Vi savner den hverdag vi kender. Vi tænker alle på Corona og COVID-19, og vi mindes om den i alle medier og hele tiden. Sådan har det været snart en måned, og nu er det påsketid.

Her kommer en hilsen fra Libanons hovedstad Beirut, skrevet af pastor Hrayr Cholakian. Her er coronakrisen det 'lille' skub der kan få den hældende vogn til helt at vælte. Sagt med det samme: Vi opfordrer til at give en gave til de armenske skoler i Libanon. Men læs selv ... og glædelig påske! Der kom en tredjedag! Der kommer en tredjedag også i denne situation!

(Brevet er oversat og let bearbejdet af Merete Bandak. Til sidst findes et link til hele brevet)

Guds velsignelse i Kristus til vores kære venner i Danmark

Jeg skriver til jer fra Beirut, Libanon, et land som – i de sidste 50 år – har gennemlevet talrige udfordringer og kun overlever af Guds nåde. 17.oktober 2019 rejste det libanesiske folk sig til fredelig modstand. De sociale, økonomiske, økologiske, politiske forhold var blevet ubærlige. Også borgerkrigen i Syrien havde bidraget til udfordringerne. Mere end 1 million syriske flygtninge er strømmet ind i landet, som har godt 6 millioner indbyggere.

I løbet af de sidste måneder har stadig flere mistet deres job, og de der har beholdt deres job, fik kun udbetalt halvdelen af deres løn. Hundredvis af små og store virksomheder måtte dreje nøglen om. Det libanesiske pund har i samme periode mistet ca. 40% af sin værdi, og samtidig er prisen på dagligvarer steget med 30-50%. Derfor har arbejderklassen koncentreret kræfterne om at få mad på bordet og har skippet alle andre udgifter, fx skolepenge. Alt dette skete FØR udbruddet af COVID-19. Nu er tingenes tilstand gået fra slemt til værre. Siden 18.februar 2020 har børneinstitutioner, skoler og universiteter været

lukket. Nu er hele landet, som allerede før COVID-19 balancerede på randen af økonomisk kollaps, stort set lukket helt ned.

De største udfordringer den armenske kirke aktuelt står overfor

1. **Vores skoler i Libanon** – Mange forældre har ikke råd til at betale skolepenge. Det kneb, og skolerne gav store rabatter allerede før efterårets demonstrationer og før Coronakrisen. Et voksende antal familier melder deres børn ud af skolerne for at anbringe dem i det gratis, men fagligt set svage, offentlige skolesystem. En forståelig disposition, men virkningen på hele det armenske samfund i Libanon er uoverskuelig. De armenske evangeliske skoler fungerer som social- og kultur- og uddannelsescentre og har en kirke tilknyttet. De er identitetsskabende for det armenske samfund. For nærværende er der kun indbetalt ca. 20% af det nødvendige til skolernes drift.

I byen Aanjar i det østlige Libanon drives en kostskole, som tager sig af både drenge og piger fra socialt udsatte hjem. At fortsætte med at få den nødvendige indbetaling fra disse belastede familier, så det vigtige arbejde kan fortsætte, ser ud til at være stadig mere problematisk.

Alt hvad der her står om skolerne, gjaldt før COVID-19-krisens udbrud. Som situationen er i dag, er vi helt sikre på at stort set ingen skolepenge vil blive betalt før slutningen af skoleåret. Det er intet mindre end en katastrofal krise for uddannelsesinstitutionerne og alle deres lærere og ansatte.

2. **Vores sociale arbejde i Libanon** – De initiativer der er foretaget i de forløbne år har koncentreret sig om hjælp til familier der havde et akut nødhjælpsbehov. I de par år har alle armenske sociale hjælpeorganisationer koordineret deres initiativer for at levere mere effektiv hjælp. Behovene er nu mangedoblet pga. arbejdsløshedssituationen der forvandler lavere middelklassefamilier til decideret nødlidende familier.

For at give lidt perspektiv: Vi betalte i alt i gennemsnit \$70.000 per år for at støtte flygtede syriske familier i Libanon. Ved siden af dette – et godt stykke tid før den aktuelle krise – støttede vi libanesiske familier med i alt \$60.000 til medicin og sundhed, bolig, akutte og andre behov. Nu er alt meget værre og behovene meget større.

Derfor appellerer vi til jer om en økonomisk håndsrækning i disse vanskelige tider i Libanon.

Særlig støtte til skolerne. For at bevare skolerne er det afgørende med økonomisk hjælp. Den store mængde ubetalte skolepenge er et gab som vokser måned for måned.

Særlig støtte til det sociale arbejde. Vi er nødt til at fordoble udgifterne for at afhjælpe nødsituationen hos det voksende antal fattige i Libanon. Vi ønsker at dække de allermost basale behov blandt de familier, vi har ansvar for, eller som henvender sig til os i den nærmeste fremtid.

Vi befinder os i disse dage i Libanon i en situation præget af dybt mismod og uvished. Bekymringen står skåret i ansigterne hvor man end vender sig hen, og mange udtrykker ligefrem håbløshed og afmagt og minder os om kirkens presserende opgaver i denne verden. Vores håb er derfor rettet mod den urokkelige klippe, Jesus Kristus. Vi er taknemlige over at Gud gør os i stand til at vandre gennem denne dal med vores øjne rettet mod hans lys og sandhed, idet vi fordobler vores bestræbelse på at være Herrens vidner i denne tid og på dette sted.

Jeres hengivne i tjenesten for Kristus

Hrayr Cholakian, pastor

Beirut, 21. marts 2020

Link til hele brevet fra Hrayr Cholakian:

<http://armenien.dk/wp-content/uploads/rapport-fra-Libanon-marts-2020-1.doc>

Sådan kan du støtte den armenske kirke i Libanon:

Mobilepay: 72105

Skriv "Libanon 2020" i emnefeltet

Bankoverførsel

Reg. nr: 0994 Kontonr: 9007415

Skriv "Libanon 2020" i besked til modtager.

Lærerinde viser rundt på den armenske kostskole i Aanjar tæt på grænsen til Syrien